

Ökumené Egyesülnek-e az egyházak?

Ökumené Egyesülnek-e az egyházak?

2015.03.23 20:11

Egyesülnek-e az egyházak?

(Sípos Ete Álmos)

Ezt a kérdést azért vetjük fel, mert úgy gondoljuk, valóban sok hívő embert foglalkoztat és izgat ez a téma.

Általában elmondható, hogy az embereknek egyre inkább elege van a szakadásokból, az újabb és újabb vallásos csoportok és egyházak létrejöttéből és világszerte vágyakoznak az egység után. Milyen szép és jó lenne, ha a világ nemzetei egyesülnének, s végre az egyházak a világvallásokkal összefogva egyetlen vallást hoznának létre! - mondják sokan.

Hogy ez a vágy mennyire ott él az emberekben évtizedek óta, erre utal az is, hogy kb. 50 éve nagy világmozgalmak és világszervezetek jöttek létre ennek a vágyott egységnek a kimunkálására. Ilyen szervezet a politika területén az ENSZ, vallási területen pedig a protestáns egyházak által kezdeményezett ún. Ökumenikus mozgalom. Ökumené azt jelenti: lakott föld. Tehát az egész földre kiterjedő vallási mozgalom, amelynek szervezete az Egyházak Világtanácsa (EVT), központja Genf. A másik nagy ökumenikus egységmozgalom kezdeményezője a Római Katolikus Egyház, amelyet ma már szintén ökumenének neveznek ők maguk is.

Az említett mozgalmak szellemében, tehát az egység szellemében járt pár évvel ezelőtt Magyarországon a dalai láma, aki részt vett a Szent István Bazilikában egy olyan istentiszteleten, amelyen nemcsak a római katolikus egyház, de a magyar protestáns egyházak jeles, magas rangú képviselői is jelen voltak.

Az egység felé való mozdulást jelzi, hogy tavaly is megrendezésre került egy olyan vallásos, ifjúsági konferencia Debrecen mellett, amelynek egyik szervezője református lelkész volt. Ezen az ifjúsági konferencián keresztyén, zsidó és muzulmán fiatalok vettek részt a párbeszéd és az egység keresésének jegyében. (Hasonlót 1996-ban is szerveztek, most a Dunántúlon - a Szerk.)

Amikor II.János Pál pápa 1986-ban az olaszországi Assisiben összehívta a világ összes vallási vezetőjét, illetve a világvallások képviselőit - még az afrikai őserdőben élő bennszülöttek, tehát a követ, fákat, állatokat imádó vallást képviselő fővarázslót is -, hogy együtt imádkozzanak ki-ki a maga istenéhez vagy éppen bálványához, sok ember fogalmazott így: végre, majd csak megjön az emberek esze, és egységes vallást fognak létrehozni!

Ezért tesszük fel mi is a kérdést: lesz-e egy vallás? Fognak-e egyesülni ebből a célból keresztyén egyházak és a világvallások? A kérdés igen időszerű, tehát a válasz is rendkívül fontos.

Mivel ezt a kérdést a Biblia-Szövetség képviselőjeként szeretném megválaszolni, válaszom egyetlen forrása nem lehet más, mint a Biblia. Természetesen lehet nemcsak a Biblia oldaláról megközelíteni ezt a kérdést, ahogy ezt sokan teszik is. Számomra azonban legfőbb tekintély a Biblia, mert ez az élő Isten tévedhetetlen kijelentése. A földön senki nem tévedhetetlen, csak isten és az Ő Igéje.

A Biblia foglalkozik ezzel a kérdéssel, ezért a mi feladatunk az, hogy összegyűjtsük mindazt, amit ezekről a dolgokról mond. Hogy a Biblia választát megértsük, meg kell ismernünk azokat az összefüggéseket, amelyekben az egyházak egységének és egyesülésének a kérdését látja, és tárgyalja a Biblia.

A továbbiakban négy területről szeretnék beszélni:

1. Mit tanít a Biblia az egyházzal?
2. Mit tanít a Biblia az egyház egységéről?
3. Mit mond a Biblia az egyházak egyesüléséről?
4. Hol tart ma az egyházak, illetve a vallások egyesülésének ügye?

1. Mit tanít a Biblia az egyházzal?

Természetesen csak dióhéjban lehet erre válaszolnom, kiemelve elsősorban azokat a vonásokat, amelyek tárgyalt témánk szempontjából fontosak. Hiszen az egyházzal szóló bibliai tanításról köteteket írtak és írnak a teológusok.

Mi az egyház? Az egyház az Újszövetségben így szerepel: eklézsia. Azoknak az embereknek a közösségét jelenti, akiket Isten kiválasztott az üdvösségre és

dicsősége magasztalására. Pál apostol ezt így fogalmazza meg az Efézusi levél 1. részében:

Ef.1,3-6.

"Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban. Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában."

Megismétlem tehát, mert ez nagyon fontos: az egyház azoknak az embereknek a közössége, akiket Isten kiválasztott az üdvösségre, dicsősége magasztalására. Ezeket a kiválasztott embereket Jézus Krisztus vére árán megváltotta és megigazította. A Biblia szerint az eklézsia, az egyház tagjai azok az emberek, akik mindezt felismerték, és Jézus Krisztust, mint Megváltójukat befogadták és elfogadták. A Jn.1,12-ben azt olvassuk, hogy hatalmat adott mindenkinek Isten arra, akik befogadták Jézust, hogy Isten fiainak hívják őket.

Ez a kiválasztást, ti. az üdvözültek kiválasztása az Ef.1,4. és Tim.II.1,9. szerint Jézus Krisztusban történt. Pál apostol nagyon gyakran - de Péter is és János is - használja ezt a kifejezést: Jézus Krisztusban. Őbenne történt a kiválasztás. Ő váltotta meg ezt a népet, igéjével táplálja, tisztogatja és Önmagában részesíti. Így mondja ezt Pál az Efézusi levélben:

Ef.1,22-23.

"Az ő lábai alá vetett mindent", és őt tette mindenek felett való fővé az egyházban, amely az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben."

Tehát az egyház Jézus testének teljessége, aki betölt mindeneket mindenekkel. Az egyház tehát és Jézus Krisztus olyan szoros és elválaszthatatlan kapcsolatban vannak egymással, mint az ember feje és a teste. Vagy, mint a falak és a fundamentum. Ez pedig azt jelenti - a Biblia tanítása szerint -, hogy Krisztus nélkül nincs egyház! A Biblia nem ismer olyan lehetőséget sem, hogy valaki nem ismeri el Jézus Krisztust, mint fejét és királyát, és mégis az egyházhoz tartozna. Ilyen nincs!

A másik fontos megfigyelésünk, hogy amikor a Biblia a kiválasztottokról szól, soha nem beszél felekezetekről, illetve a mai értelemben vett egyházakról. Hanem azt mondja, hogy a kiválasztottak - bárhol lakjanak és éljenek is - egy nép. A Heidelbergi Káté írói így felelnek a Biblia alapján arra a kérdésre:

"Mit hiszel az anyaszentegyházról? Hiszem azt, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva, annak végéig, az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által, az igaz hit egységében, magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe."

Egy kiválasztott gyülekezetet! Egy nép van, s az egyház egy nép! Ezt a népet Jézus Krisztus a világ kezdetétől kezdte gyűjteni, amelybe beletartozott Ábel, Noé, Énok és Ábrahámon keresztül a mai napig sok milliárd ember. Ez mind egy nép a Biblia szemlélete szerint. Ebbe az egy népbe tartoznak Izráelből a kiválasztottak éppen úgy, mint a pogányok közül megtért választottak. Ef.2,14-18. így szól az ige:

"Mert Ő (Jézus) a mi békességünk, ki egyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat. Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételeiben való törvényét eltörölvén, hogy ama kettőt egy új emberré teremtsen Ő magában, békességet szerezvén: és hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfá által, megölvén ezen az ellenségeskedést."

Ez jelenti azt, hogy egy nép, egy egyház van.

Igen fontos látni és érteni, hogy Isten Igéje nem felekezetekben és vallásokban, hanem népben gondolkodik. Istennek pedig nem sok, hanem egy népe van. Ez az egy nép Krisztus teste, amelynek egyetlen feje Jézus Krisztus. A Krisztus-testnek tehát nem lehet feje Buddha, Mohamed, Krisna vagy bármilyen néven nevezett személy, bálvány vagy eszmerendszer. Amely vallásnak, egyháznak a feje nem Jézus Krisztus, az nem tartozik a választottak népéhez. Erre mondta Jézus:

"Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, hanem csak én általam." (Jn.14,6.)

2.Mit tanít a Biblia az egyház, azaz a kiválasztottak egységéről?

Ez fontos kérdés, mert Jézus főpapi imájában ezért is könyörgött. Jn.17,11. *"Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!"* Figyeljük meg pontosan, mit kér itt Jézus? *"Egyek legyenek, mint mi."* Kik legyenek egyek? - *"Akiiket nékem adtál"*, a választottak, a megtértek. Ezt nyomatékkal megismétli Jézus a Jn.17,21-ben, ugyanebben az imádságban, amikor a következőket mondja: *"Hogy mindnyájan egyek legyenek: amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem."*

A kulcsszó ezekben az igékben: *"mint mi"*. Egyek legyenek, mint mi - mondja

Jézus az Atyának, mint te és én. S hogy egyek legyenek mibennünk. Jézus itt egy olyan szellemi, lelki egységet kér övéi számára az Atyától, ami az Atya és közte van: lelki és szellemi egységet. Ezt úgy kéri, mint ajándékot, mint az Atya ajándékát övéi számára.

Ezt a szellemi, lelki egységet Jézus nem az egyházak, vallások és felekezetek számára kérte, hanem az Ő választottai számára, az egy nép részére. Jézus tehát nem földi, szervezeti egységet kér, hanem azt, hogy az Ő megváltott népe egymás között, az egy népen belül legyen lelki-szeretet-egységben. Mégpedig: "mibennünk", azaz a Szentháromság egy Isten hitében, a Jézus Krisztus szeretetében.

Az Ef.2,14-16. amelyet az imént már olvastam, beszámol arról, hogy Isten Jézus imádságát, kérését, amelyet áldozatával megpecsételt, meghallgatta. Ezért olvassuk a Cselekedetek könyve 2,41-ben:

"A kik azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek. És foglalatosok valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben. Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csudát és jelt tesznek vala. Mindnyájan pedig, a kik hívének, együtt valának, és mindenük köz vala; És minden nap egyakarattal kitarva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel."

A Csel.4,32-ben pedig a következőt olvassuk: *"a hívők sokaságának pedig szíve, lelke egy volt."* Vagyis Isten meghallgatta Jézus imádságát és pünkösdkor az az egység jött létre, amelyet nem emberek, hanem a Szentlélek munkált ki a szívekben. Ezt az egységet, amely nagy ajándék volt és maradt, a mai napig ápolta és ápolja Isten népe. A Sátán ugyan támadta ezt az egységet, de a hívők őrizték, és mivel nem emberi mű volt, a Sátán nem is vehette el soha Isten népétől.

A választottak egysége - mint már jelezte is - mindig szellemi, lelki, szívbéli, gondolkodásbeli, hitbeli egységet jelentett. De látnunk kell, hogyan beszél a Biblia az újjászületett és kiválasztott személyek egységéről, vagyis a gyülekezeten belüli, a gyülekezet tagjainak egymás közötti egységéről. Ez viszont más terület, más kérdés. Ott lehetnek szeretetlensége, lehet gőg, lehet hazugság. Fenyegethet viszály a személyek között, de ez a nép egységét nem fenyegetheti. A hívők felelősek azért, hogy a személyes egység közöttük meglegyen. Erről beszél az Ef.4,1-3. A gyülekezet egységét a szeretetlenség, gőg, irigység ellenére őrizni kell, ezért a hívők felelősek. De ha a gyülekezetben hamis tanítás van, ott nem lehet egység senkivel. A hamis

tanítás dolgában nincs egység!

Kor.I.11,18-19.

“Mert először is azt hallom, hogy amikor összejöttök a gyülekezetben, szakadások vannak közöttetek, és ezt részben el is hiszem. Mert szükséges, hogy legyen közöttetek szakadás is, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek közöttetek.”

Ahol hamis tanítás van, ott szükség a szakadás, de ez nem érinti a gyülekezet, a hívő nép egységét.

Mivel a választott nép egysége lelki, szellemi egység, ezért sem az evangéliumok, sem az apostoli levelek nem foglalkoznak a szervezeti egység kérdésével. (Nagyon fontos!) Vagyis nem foglalkoznak azzal, hogy az összes kiválasztott, megtért ember egyetlen igaz egyházba vagy világszervezetbe kellene hogy tömörüljön. Ezzel a Biblia sehol nem foglalkozik. A választottak a világ kezdetétől fogva szétszórva éltek a világ minden részén, minden nép között. Sőt, Jézus azt is látta, hogy az Ő nevében létrehozandó felekezetek és egyházak a bűn miatt, és a Sátán támadása miatt soha nem lesznek olyan állapotban, hogy tagjaik mindnyájan megtért emberek lesznek, akiket a Szentlélek újjászült. Jézus tudta, hogy az egyház vagy valamilyen néven alapított közösségek, soha nem lesznek száz százalékig tiszta és igaz gyülekezetek, hanem két nép keveredik össze bennük: a világosság fiai és a sötétség fiai. A testi ember és a lelki ember. Erről beszélt Jézus, amikor elmondta a tengerbe vetett gyalomról szóló példázatát. Ebben azt mondja Jézus:

“Hasonló a mennyek országa a tengerbe kivetett kerítőhálóhoz is, amely mindenféle halfajtát összegyűjt. Amikor megtelik, kivonják a partra, és leülve a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják.” (Mt.13,47-49.)

Addig egy hálóban van együtt a hívő és nem hívő. - A szántóföldbe vetett konkolyról szóló példázatában is erről beszél Jézus, ahol az ellenség a gazda tiszta búzaföldjét televeti éjszaka konkollyal. A szolgák - amikor látják, hogy a búza tele van konkollyal - ki akarják szaggatni, de a gazda nem engedi. Várjátok meg az aratást, akkor amikor jön a cséplés, akkor lesz majd különválasztva a kettő! (Mt.13,24-30.) Jézus azt akarta ezzel mondani, hogy a világ végéig nem lesz olyan szántóföld, amelyben ne lenne konkoly vagy olyan háló, amelyben ne lenne hitvány, tűzrevaló ember.

A keveredés miatti belső feszültség jellemezte már az első gyülekezeteket is. Ezzel küzd Pál apostol és sürgeti a velük való szakítást. Mert a gyülekezetekben ott

voltak a nem kívánatos emberek.

"Kérlek titeket, testvéreim, tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal, hogy az ellenkezőjét tanítják annak, amit tanultatok. Térjete ki előlük! Mert az ilyenek nem a mi Urunknak, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasuknak, és szép szóval, ékesszólással megcsalják a jóhiszeműek szívét." Rm.16,17-18.

A Tim.I.6,3-5. szintén erről szól. Erről beszél János apostol a Jn.I.2,19-ben. Olyan emberekről, akikről azt mondja: *"közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók."* Úgy tűntek, hogy hívők, és mégsem voltak azok. De össze volt keveredve a hívő néppel. (Jn.I.4,1.) Mindez arra utal, hogy az igaz egyház, amely egybefonódva él a hamis egyházzal, szervezeten nem választható el a világ végezetéig. Nincs tehát ma sem szervezeten tisztán igaz, de tisztán hamis egyház sem. Erre már az ótestamentumi igék is figyelmeztetnek. Megdöbbenő, hogy a Kir.I.19,20-18-ban azt mondja Illés Istennek: Uram, egyes-egyedül maradtam. Isten azt válaszolja: Vigyázz, meghagytam magamnak még 7.000 embert! Illés azt mondja: Uram, az egész választott nép hamissá vált. - Vigyázz Illés! - nemcsak te vagy egyedül! Még van 7.000 ember, csak te nem tudsz róla. - Nincs tehát száz százalékos hamis és száz százalékos igaz egyház!

Ezért használták szívesen a reformátorok azt a megkülönböztetést, hogy van látható és van láthatatlan egyház. Az igazi egyház a láthatatlan egyház népe, amely benne él a látható egyházban, de a látható egyház soha nem azonos a láthatatlan egyházzal, csak hordozója annak. A láthatatlan egyház viszont mindig egy. Azt nem kell egyesíteni soha, hiszen ennek egységét a Szentlélek biztosítja. (Kor.I.12,13.)

3.Mit mond a Biblia az egyházak, felekezetek szervezeti egyesüléséről?

Az előbbieken vázolt egyházakban együtt van az igazság és a hamisság, a kétféle lélek, a kétféle gondolkodásmód, kétféle életvitel. Tehát a jelenleg látható bármelyik egyházban a belső feszültség - a Biblia szerint - élesedni fog. Az Ótestamentum idején is volt olyan helyzet, amikor Isten népe között többen voltak a hamis próféták, mint az igazak. Kir.I.22,6-ban arról olvasunk, hogy Akháb királynak 400 hamis prófétája jövendölte, hogy menjen el és győzni fog. Velük szemben csak egy állt: Mikeás. Pál arról ír a Tim.II.3,13-ban, hogy az utolsó időkben az ámitók, az egyházakban levő tévtanítók, növekednek. Lesznek hamis apostolok, hamis próféták és hamis krisztusok, hamis lélek.

"De amit teszek, azt ezután is tenni fogom, hogy elvegyem a lehetőséget azoktól, akik arra keresnek alkalmat, hogy amivel dicsekednek, abban olyanoknak bizonyuljanak,

mint mi. Mert az ilyenek álapostolok, csaló munkások, akik Krisztus apostolainak adják ki magukat. Nem is csoda, mert maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát. Nem meglepő tehát, hogy szolgálai is az igazság szolgálainak adják ki magukat; de a végük cselekedeteikhez méltó lesz." (Kor.I.12,13.)

De más helyen is beszél a Biblia ezekről a dolgokról. Thess.II.2,3-8-ban, Jn.II.10-ben és Jn.III.9-10-ben. - ezt felolvasom, mert ez jellegzetes kép:

"Írtam valamit a gyülekezetnek, de Diotrefész, aki köztünk elsőségre vágyik, nem fogad el minket. Ezért tehát, ha megérkezem, emlékeztetni fogom azokra a dolgokra, amelyeket művel, amikor gonosz szavakkal rágalmaz minket, de nem elégszik meg ezzel, hanem maga sem fogadja be a testvéreket, azokat pedig, akik akarnák, úgyszintén megakadályozza ebben, és kiveti a gyülekezetből."

Itt egy Diotrefesz nevű emberről van szó, akinek a gyülekezeten belül olyan pártja volt, hogy az igaz hívőket is ki tudta űzni a gyülekezetből. Ez azt jelenti, hogy a látható egyházon belül fokozódni fog a feszültség, a világosság és sötétség - Jézus szavaival mondván - a hivatalosak és a választottak között. *"Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak."* A hivatalosakhoz képest a választottak mindig kicsiny nyáj. Ezért a hivatalosak sokféle formában képesek lesznek bojkottálni a választottakat. Tehát az egyházi hatalom egyre jobban a hivatalosak kezében koncentrálódik az utolsó időkben. De ez a helyzet arra lesz jó, hogy a választottak is egyre jobban egymásra találjanak, és átéljék a szellemi, lelki egységet, s a szeretetegységet csodáját, amelyet a Szentlélek munkál közöttük. Ez az egység azt jelenti, hogy a láthatatlan egyház tagjait, ha más-más felekezethez tartoznának is szervezetenként, a Szentlélek szeretet által összeköti. A felekezeti határ nem választja el soha a választottakat egymástól.

A Biblia arról is beszámol, hogy az utolsó időkben ezek az ún. kevert egyházak, amilyen ma minden egyház, amelyekben a hivatalosak többen vannak, mint a választottak, ezekben az egyházakban a hivatalosok szervezni kezdenek egy világegyházat. Fontos, hogy értsük: nem a választottak fognak szervezni egy világegyházat - hiszen a választottaknak egysége van, egy nép - hanem a hivatalosok, akik nem tartoznak a választottak közé. Ezek egy világvallást fognak létrehozni, s a Biblia szerint ez létre is fog jönni. *"Azután láték más fenevadat feljönni a földből, akinek két szerva volt, a Bárányéhoz hasonló".* A Bárány: Jézus. Jézus képében lát János feljönni egy fenevadat. Olyan a feje, mintha Jézus lenne.

"És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi,

hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, a melynek halálos sebe meggyógyult vala; és nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára." *Magyarul: a Szentlelket fogja utánozni. Mintha lelki ébredés lenne, új Szentlélek áradás a Földön!* "És elhitei a földnek lakosait a jelekkel, a melyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesített vala, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek. Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; és hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma."(Jel.13,11-18.)

Létrejön egy világegyház, amelyik jegyzi a tagjait. S akik nem tartoznak bele, azokat gazdaságilag és egyéb vonatkozásban is tönkreteszi. A hamis lélek szervezi majd ezt a hamis világegyházat. A hamis lélek onnan ismerhető fel, hogy nem Jézus Krisztus és az írott Ige körül, mint középpont körül szervezi az egységet, hanem egy eszme és gondolatrendszer körül. Újra mondom: A hamis egyház nem Jézus Krisztus, és nem a Biblia körül fog létrejönni, hanem egy eszmerendszer körül. Azt is tudjuk, hogy mi ez az új eszmerendszer. Így hangzik: Egy világ, egy vallás. S mivel a látható egyházak sokféle tan, és sokféle személy: pápa, püspök, teológus, lelkész körül tömörülnek, ezért az egység érdekében félre fogják tenni a Biblia alapvető tanításait és keresnek egy olyan igazság-minimumot, amelyben mindenki megegyezik: a többit félre fogják tolni. Már most nyilvánvaló, hogy ebbe az igazság-minimumba nem fér bele a kereszt egyedül üdvözítő tana. Nem fér bele Jézus Krisztus kizárólagossági igénye:

"Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához csak énáltalam."

"Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére." (Fil.2,9-11.)

Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, bármilyen felekezethez, bármilyen néphez tartozik. A Jézus nevére egyszer minden térdnek meg kell hajolnia!

"Mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk." Csel.4,12.

Jézus azt mondja a tanítványainak: Menjetek el széles e világra, hirdessétek az

evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz, üdvözü, aki nem hisz, elkárhozik. Nyilván ez az igazság nem fog beleférni a világegyház teológiájába. aki hisz Jézus Krisztusban, az üdvözü, aki nem hisz, elkárhozik.

A Biblia szerint az egyházak a világegyház létrehozása érdekében ezekről az igazságokról le fognak mondani és létrehoznak egy hatalmas szervezettet, sőt, a nem keresztyén vallásokkal is egységre lépnek a szeretet, a tolerancia és a humánus jelszava alatt. Ez sokaknak tetszeni fog. De akinek nem tetszik majd, és ellene szólnak annak a világegyháznak, kíméletlen kiközösítésre, gazdasági, politikai üldözésre is számíthatnak. (Jel.17,6. 13,15.) Ezt az egyesült világegyházat nevezi a Jelenések könyve hamis prófétának. Ennek a világegyháznak majd a győztes Jézus megjelenése vet véget, és mint lelki paráznának, aki megcsalta az Urát Jézus Krisztust, a vége a kénkövel égő, tüzes tóban lesz. (Jel.19,20.)

4.Hol tart ma mindez? Hol tart ma az egyházak egyesítésének az ügye?

Erről a témáról könyvtárnyi irodalom készült. Ahhoz, hogy az imént említett nagy egység létrejöjjön, arra lesz szükség, hogy az egyházak egyre jobban elhagyják a Biblia fontos tanításait, s szervezetüket, életüket a korszellem, ideológiák és filozófiák vezéreljék. Ez a folyamat századunkban megindult az egyházakban és rohamléptekkel halad előre. A XX. században soha nem tapasztalt támadás érte a Bibliát, mint Isten kijelentett Igéjét. S ez a támadás az egyházban indult meg - belülről! - a bibliakritikával, és eljutott már odáig, hogy az egyházak hivatalos teológusai a Biblia szavahihetőségét egyre több dologban kétségbe vonták, sőt, Jézus kereszthalálának és feltámadásának jelentőségét és történetiségét cáfolják. Vannak teológiák, ahol ezt hivatalosan tagadják: Németország, Svájc. Ma már az egyházakban is elfogadott elv lett, hogy nincs abszolút igazság, minden vallás az igazságnak csak egy kis darabjával rendelkezik, amelyet össze kell rakni a keresztyén felekezetek és a világvallások: buddhizmus, hinduizmus stb. részigazságaiból.

Általánosan elfogadott filozófiai és ideológiai tétel az is, hogy az emberiséget teljes széthullás, anarchia veszélye fenyegeti, s ettől a pusztulástól az emberiséget az "egy vallás" mentheti meg, amely segíthet az egységes emberiség kialakításában. Ezt a gondolatot legtöbb helyen magukévá tették az egyházak legfőbb vezetői és ezt sulykolják híveik fejébe egyre erőteljesebben: nagy veszély fenyeget bennünket, a világ széthull - széthull az emberiség -, egységes vallás mentheti csak meg az embereket!

Ezek a filozófiák és teológiák - melyek közül csak a legfontosabbakat

említettem -, vezérlik és mozgatják századunk második felének két nagy egységmozgalmát. Az egyik a protestáns egyházak által alapított nagy világszervezet, amelynek neve: Egyházak Világtanácsa, 1948-ban Amszterdamban alakult és ökumenikus mozgalomnak is nevezik. Ennek szervezeti célja, hogy a világ keresztyén egyházait egy nagy szervezetbe tömörítse az egység jelszava alatt. A másik nagy egységmozgalom a Római Katolikus Egyház által indított egységmozgalom, amelyet szintén ökumenének neveznek, és igazi beindulása az 1980-as évek elejére tehető. Vezéregyénisége II.János Pál pápa, aki már az ökumenikus út kezdetén kimondta azt a célt, amit az Egyházak Világtanácsa a megalakulása után csak 20 év múlva mondott ki, hogy az egységet nemcsak a különféle keresztyén egyházakkal akarja keresni, hanem a világvallások mindegyikével. *"Hogy minden vallással együtt vándoroljunk a transzcendens cél felé, amit Isten elénk kitűzött."* - mondja a pápa.

Az Egyházak Világtanácsának és Rómának is a célja immár közös: egységes világvallást megalakítani, egységes emberiség létrehozása céljából. Az Egyházak Világtanácsa és Róma között a közeledés egyre erősebb. Ha vita van a két szervezet között, az kizárólag a vezető kérdése miatt van. Ki legyen a vezető? Aki egy kicsit is ismeri e két szervezet működését, diplomáciai hatalmát és politikai befolyását, az tudja, hogy a kezdeményezés és az irányítás belátható időn belül Róma kezébe fog kerülni, amelynek vezetőjét a hétköznapi vallásos embere a világ-keresztyénség fejének tartja. Mindenesetre, ha bármelyik szervezet a kettő közül világvallást akar csinálni, az csak úgy lehetséges, ha a bibliai igazságok és Jézus kizárólagossága kérdésében megengedhetetlen kompromisszumokra is készek lesznek. Hogy ezt megteszi, máris sok jel mutatja.

Néhány példát lássunk erre a kompromisszum készsége. Az Egyházak Világtanácsa - tehát a protestáns egységmozgalom - annak idején, hogy minél nagyobb súlya legyen, meg akarta nyerni tagjai sorába az Orosz Ortodox egyházat, hiszen ez a világ egyik legnagyobb létszámú egyháza. Ennek akkor, 1961-ben az volt az ára, hogy nemzetközi fórumokon az Egyházak Világtanácsa gyűlésein el kellett ítélni a kapitalizmust és dicsérni a szovjet kommunizmust, amely az ateizmus nyílt szószólója volt akkor is. Ezt a Világtanács gondolkodás nélkül megtette. Sőt, a gyűjtött pénzből az akkori baloldali, fegyveres gerillamozgalmakat fegyvervásárlással támogatta. Az Orosz Ortodox Egyház be is került az Egyházak Világtanácsába, s küldöttei közül az elnökség tagjává is megválasztottak valakit, akiről ma már világosan kiderült - pontosan tudjuk a fedőnevét és az igazi nevét is - hogy KGB ügynök volt. Az érdekesség kedvéért érdemes megemlíteni, hogy az így politizáló Egyházak

Világtanácsa hallgatott, amikor Erdélyben 1958-ban koncepciókért indítottak református lelkészek és egyháztagok ellen. Egy szót sem szólt! Vagyis: dicsérték a maoizmust, de hallgattak a kínai keresztyének üldözéséről.

Ez az Egyházak Világtanácsa 1961-ben Delhiben tartott gyűlésén bevezette és elfogadtatta tag egyházaival (egyházaink is tagjai) a dialógus fogalmát. Dialógus azt jelenti: párbeszéd. Vagyis, mi keresztyének lemondunk a misszióról, térítésről s helyette dialógust folytatunk, ami a más vallásúak megértését jelenti. Ma már a dialógus kora van. Nem érvényes többé: Ha mondom egy muzulmánoknak: ha meg nem térsz, el fogsz kárhozni, az nem dialógus. Dialógus az, ha megértem őt, és nem akarom megtéríteni! Ezzel tehát az Egyházak Világtanácsa lemondott a misszióról.

Ez az immár hatalmas méretűvé vált ökumenikus mozgalom - hogy bizonyítsa nyitottságát - 1991-ben az ausztráliai Canberrában tartott világgyűlés megnyitójára, ahol sok protestáns és ortodox egyház képviselője jelen volt, meghívtak Ausztráliából két ágyékkötős, pogány bennszülöttet, akik vallási táncot mutattak be a gyűlés szónoki pódiuma előtt. Táncuk közben a gyűlés keresztyén előadója, egy teológiai tanár szellemeket idézett, ezzel is bizonyítva, hogy mi keresztyének, milyen nyitottak vagyunk a más vallásúak felé.

A Világtanács mára hivatalosan is lemondott a más vallásúak megtérítéséről, Krisztushoz vezetéséről. Egy vezető emberük mondta: *"Az egyházak missziói munkája abból fog állni, hogy felébressze a más vallásúak éjszakájában alvó Krisztust."* Magyarul: a hatalmas buddhista, hinduista vallásban ott alszik Jézus Krisztus! Fantasztikus filozófia!

Meg kell azonban mondani, hogy e megalkuvás tekintetében sem lehet Rómát túlszárnyalni. Róma hatalmas lépéseket tesz annak érdekében, hogy a maga kebelében tudja nemcsak az Egyházak Világtanácsát, de a nem keresztyén vallásokat is. Csak néhány adatot ezzel kapcsolatban. A leghíresebb hindu vallási vezetőt, Sri Chinmogot, aki 80 világszerte levő hindu meditációs centrum vezetője, VI. Pál pápa így köszöntötte: *"Hinduk és keresztyének, menjünk utunkon együtt tovább. A te mondanivalód és az én mondanivalóm ugyanaz."* - II. János Pál ugyanezt az embert nem túl régen így köszöntötte: *"Külön köszöntelek téged és követőidet, dolgozzunk együtt tovább."* - Amikor 1986-ban II. János Pál Új-Delhiben járt, egy fiatal hindu vallású nő a pápa homlokára festette a tilak jegyet, Siva, hindu isten jegyét. Ez az aktus, hogy valakinek odafestik a homlokára ezt a jegyet, a tantarista, a hindu vallás beavatási rítusa, amellyel a belépőket szentté, illetve annak a vallásnak a tagjává avatták. A protestáns indíttatású Egyházak Világtanácsa ennek a Rómának mondja azt ma is, hogy

nekünk Rómával egy mondanivalónk van a világ számára. 1993-ban, II.János Pál Afrikában járt, s látva a sokféle vallást, azt mondta: *"Krisztus tanítványainak ma fel kell fedezniük azt a gazdagságot, amit Isten a népek között kiosztott."*

Mi pedig most azt kérdezzük, mi lett volna Izráelből, ha Mózes is így gondolkodik Egyiptommal, az amálekítákkal vagy az emoreusokkal kapcsolatban. Tudomásul kell vennünk, hogy minden keresztyén egyház, amely részt vesz az ökumenikus mozgalomban, kisebb vagy nagyobb sebességgel, de ebbe az irányba halad. Szeretném csendben megjegyezni, hogy Magyarországon minden történelmi egyház tagja az ökumenének és valamilyen mértékben élvez annak anyagi támogatását is. Az utóbbi években, mintha lazult volna egy kicsit ez a kapcsolat, egyházunk és az ökumené között. De máris vannak hangok, amelyek az egyház jelenlegi vezetését elmarasztalják ebben a lanyhaságban, és azt mondják: "nem jól csináljátok a dolgokat!"

Mivel e mozgalom a Biblia szerint világméretű egységet fog létrehozni a bibliai igazságok feláldozása árán, jelentős hatalom koncentrálódik kezében. Ez a hatalom képessé teszi arra, hogy azokat a keresztyéneket, akik a hamis egység ellen szót emelnek vagy ebbe nem illeszkednek bele, üldözze és gazdaságilag is lehetetlenné tegye. Jézus beszél erről. (Mt.24,9-10. Jel.13,14.) Ennek a diszkriminációnak az előjeleivel Nyugat-Európában, az ottani egyházakban elég élesen találkozunk.

Tegyük fel még egyszer a kérdést: Fognak-e egyesülni az egyházak? A Biblia szerint: igen. De ez nem a Szentlélek., hanem a hamis lélek által munkált egység lesz. Az egyházak és vallások szervezeti egyesülése: vészjell! Az utolsó időkre utaló negatív jel, amelynek nem örülhet és amelyet nem támogathat a bibliai hívő keresztyén. Sőt, ennek létrejötté, a bibliai keresztyénség, a választottak üldözésének kezdetét jelző gongyűtés lesz.

"Az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban."

Sípos Ete Álmos

- Ez a tanulmányi anyag előadásként elhangzott a **Nagyvárad téri református templomban** a "Fontos kérdéseink" címet viselő előadássorozatban.
- Megjelent a Bibliaszövetség "Biblia és gyülekezet" című lapjának **1996. év**

VIII. évf. 4. számában, a 10. oldalon.

- Kiseb kihalgyásokkal közreadta a KERAK "Az idők jelei" c. folyóiratának **98/1-es számában, a 11-15. oldalakon.**